

بررسی موفقیت عمل جراحی و نتایج تستهای شنوایی در بیماران اتواسکلروزیس

محمدحسین برادران^{۱*}، قاسم کریمی^۲، ابوالفضل ملاصادقی^۳، سعید عتیقه‌چی^۴، محمدرضا وحیدی^۵، محمدحسین دادگر^۶، سیدعباس میروکیلی^۷، سیدحسین علیمحمدی^۸

۱- دانشیار گروه گوش و حلق و بینی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۲، ۳، ۴، ۵- استادیار گروه گوش و حلق و بینی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۳- کارشناس ارشد شنوایی سنجی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۸- دستیار گوش و حلق و بینی، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۱/۱۹

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۱۲/۴

چکیده

مقدمه: گسیل‌های صوتی گوش، اصواتی با شدت کم هستند که از حلزون سالم تولید شده و در صورت سالم بودن ساختار انتقال صوت قابل اندازه‌گیری هستند. هدف از این مطالعه بررسی موفقیت جراحی استخوان رکابی (استاپدوتومی) با استفاده از آزمون‌های مرسوم شنوایی سنجی و TEOAE و DPOAE به عنوان روشی برای ارزیابی شنوایی بعد از عمل جراحی می‌باشد.

روش بررسی: مطالعه‌ی تحلیلی توصیفی حاضر از نوع نیمه تجربی بود که به صورت مقطعی از فروردین ۸۳ تا آبان ماه ۸۶ بر روی ۵۰ بیمار مبتلا به بیماری اتواسکلروزیس در دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد انجام شد. TEOAE و DPOAE همراه با سایر آزمون‌های رفتاری شنوایی قبل، سه و شش ماه پس از عمل جراحی بر روی بیماران انجام شد و نتایج با هم مقایسه گردید.

نتایج: فاصله آستانه‌ی هوایی و استخوانی در ادیوگرام بیماران به طور چشمگیری بعد از عمل جراحی کاهش یافته بود. قبل از عمل در هیچکدام یک از بیماران TEOAE و TEOAE قابل ثبت نبود، بعد از جراحی فقط در دو بیمار پاسخ‌ها قابل ثبت بود.

نتیجه‌گیری: با وجود بهبود شنوایی و کاهش چشمگیر کم‌شنوایی انتقالی، OAE بعد از عمل جراحی موفقیت‌آمیز، به صورت نادر قابل اندازه‌گیری بوده و از آن نمی‌توان به عنوان روشی برای ارزیابی موفقیت عمل جراحی استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: اتواسکلروزیس - استاپدوتومی - گسیل‌های صوتی برانگیخته‌ی گذرا (TEOAE) - گسیل‌های صوتی محصول

اعوجاج (TEOAE)